

ION-LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

ŠTEV. 3

Poznaš deželo, kjer pomaranče cveto?

(Piše Maks Zdraha)

Priznam, ta naslov ni čisto moj, pred kakšnimi 150 leti je nekaj podobnega že uporabljal neki Johann Wolfgang Goethe. Toda kljub temu nima ta častivredni stari gospod prav ničesar skupnega z zgodbo ki bi jo zdajle rad povedal.

Ta zgodba je takšna: Uvozno podjetje »IMPROMPOM« je dobilo na razpolago devize. V redu! Toda, kaj naj uvozimo, so si belili glave. Ali pa morda tudi ne! — Nihče ne bo nikoli razumel čudovitih potov naše uvozne trgovine! Kar se tega tiče, dravniki državljan, si nikar ne beli glave! Kot ne boš na primer nikoli razumel, zakaj so naši vrli uvozniki uvozili svoj čas toliko žarnic naenkrat, da jih ne bomo porabili v desetih letih, tako so tudi tokrat uvozili toliko pomaranč, kot bi jih lahko pojedli v petih — in po takšnih cenah, kakor so jih nastavili, v petdesetih letih!

Toda pustimo zaenkrat ob strani našo uvozno sfingo, pogledajmo si raje posledice! — Maloprodajna podjetja so namreč planila kot tigri po teh vabljenih gorah pomaranč — kdo bi se zmenil za ceno! Pred durmi so bili sveti Miklavž, pa božični prazniki in za tiste, ki so razčistili z mističizmom, novoletna jelka. Ni hudič, da ne bomo pro-

dali, so si mislili naši vrli maloprodajalci — in tu se za nekaj kovačev pri ceni gor ali dol res ne bomo preklali — ter so šli s ceno — gor, seveda.

Ljudje pa, kot ljudje — nalašč niso planili po tako zaželenih pomarančah. Niti tisti z mističizmom obteženi niti oni brez njega, — Skratka, pomaranče so ostale in ker so že takšne narave, so začele gniti.

Gnijejo torej takole te pomaranče in se ne zmenijo niti za uvozne napore, niti za preskrbovalno vremo, niti za svojo visoko ceno ter z njo povezane pozitivne razlike. Enostavno gnijejo. In je gniloba požrla že vse pozitivne razlike, leze pa že v negativne!

Maloprodajna podjetja si pulijo že tako redke lase! Znižajo cene, toda pomaranče gnijejo naprej, ljudje pa jih kljub temu nočejo kupovati — ali pa morda ravno zato! Kam sedaj s pomarančami? Vseh ne moreš sredi januarja podariti svojemu kolektivu za novoletno jelko!

Skratka — tragedija v malem — za maloprodajna podjetja, kajpak!

Kaj pa uvozna sfinga? Smehlja se, kot se sfingi spodobi — razen tega so njene pozitivne razlike že kasirane in sedaj lahko čakamo edino še — na kakšno novo presenečenje...

Lojzek s klobukom:

Kardinalsko umivanje rok

(LAVABO PS. 25)

Umivam si v nedolžnosti roké,
(prekletó Sizifovo opravilo!),
če uporabljaj bi lahko vsaj milo!
Le z vodo svinjarija z rok ne gre...
In perem in umivam si roké,
poskušal sem že vsa mogoča mila,
domača, inozemska in čistila,
ki še štedilnik čistijo bajč.
A svinjarija, žal, mi z rok ne gre,
nič ne pomaga vatikansko milo,
prekletó Sizifovo opravilo!
Umivam si v nedolžnosti roké...

MENU V KREMLJU

— Se malo cionizma, kozmopolitizma, buržujskega nacionalizma in vohunstva bom dodal, pa bo jed gotova!

PO VRNITVI IZ ATEN

De Gasperi D'Annunziu v onostranstvu: »Situacija napeta, pridi takoj! Potne stroške obratuj pri svetem očetu!»

Pomota

Jože, jugoslovanski dvolastnik, je dobil poziv italijanske davkarje, naj takoj vplača celoletni znesek davka za hišo in delavnico, ki ju ima na italijanski strani. Ko ga je prebral, se je počel hujati za ušesom: »Hudiča! Da ni kakšna pomota vmes? Saj so mi vendar že leta 1942 fašisti požgali oboje!»

Pa je le stopil na davkarijo in povedal: »S temle davkom pa ni vse v redu...« Uradnik se je začudil, zahteval poziv, odšel z pozivom v sosednjo sobo in se kmalu nato vrnil. Vljudno se je nasmehnil in pojasnil Jožetu:

»Oprostite, majhna pomota je vmes! Država vas ne terja za davek, temveč zahteva samo povračilo stroškov za požig hiše in delavnice. Saj vendar razumete: bencin, strokovno osebje...«

Jože se je prijel za glavo. Uradnik ga je tolažil: »Toda priznati morate, da ste prišli še poceni skozi! V primeri s stroški za požig Narodnega doma v Trstu je to popolnoma zastonj! Razen tega pa vam je država vse zaračunala — po lastnih cenah!»

NAČELNA POGODBA

Uradnik: »Priljubljeni, da se načelno zmeniva glede Stepinca: zdaj je tvoj, potem bo pa moj!»

Nande Bula:

Celovski „parlament“ izbira vlado

Pred dnevi mi je pripovedoval celovski Dolfek, da bo treba skonstruirati tudi vlado, če že imajo emigranti svoj parlament. Če bi si bili edini glede stolčkov, bi vlada v buffetu pri Kostu že bila oklicana. Tako bi Dolfek prišel v poštev za zunanji resor, ker bi to odgovarjalo vzhodu, tega kaplan Vinko Zaletel, roševalec slovenstva na Koroškem, pa se je afirmiral v Italiji, ko je nedavno tega na proslavi Katoliške akcije Italije strumno korakal za napis »Trieste all'Italia«, »L'Istria è italiana« itd. Za to njegovo dejanje so mu posebno hvaležni tržaški in goriški Slovenci. Prosvetni resor bo kljub temu verjetno izbojeval petelinček Vinko (vsaj enega Korošca le morajo vzeti), ki ima že bogate izkušnje z vzgojo mladoletnih deklet, čeprav bi to mesto pripadlo Zaletelu, ki obvlada bajonet-kulturo iz dni belogardistične krvave zgodovine. Za verski resor je tudi nekaj kandidatov. Največ izgledov ima dr. Kadras, ki ima lepo funkcijo v nemški škofiji in bi vsaj ne popustil v izvajanju germanizacije. Kozamurnik Muri pa bi rad bil predsednik, ker ima kot član enodnevnice bežeče vlade iz leta 1945 bogate izkušnje z vladanjem, vendar bo najbrž prevzel policijski resor, kajti na področju špijonaže in denunciantstva ima prav gotovo več prakse kot drugi. Tischlerju sicer pravijo: »Le čevlje sodi naj koptar«, toda verjetno se bo odločil za kmetovalstvo.

Na vprašanje, kje pa ima ta vlada svoje podanike, pravi Dolfek, da so prejeli glede vsega tega duhovniki nalogo iz škofije. Takšni stvari se pa hočeš nočeš ne morejo upirati. Sicer pa je poleg emigrantov tu še proruski Haderlap s svojim bratom, končno se pa ob fuziji z ÖVP tako in tako ne bo videlo, kolikšen odstotek odpade na »Krščansko-emigrantsko stranko«.

»Glavno je, da razbijemo enotnost Slovencev« — pravi Dolfek — »naše enotnosti z ÖVP pa še ne bo tako kmalu konec.«

IZ KOROSKE STRANKARSKE POLITIKE

Foter Jožl in njegov na-debudni Hanzl sta se iz Celovca peljala na Dunaj. Na vratih neke pisarne je bil pritrjen listič: Kein Parteienverkehr. Hanzl pravi:

»Oho, tukaj pa ni nič za stranke!«

Foter Jožl pa pouči sina: »Beživa, sigurno so tu notri anarhisti ali kakšni še bolj hudičevi protiverci!«

Ko sta bila spet na cesti, pa je pristavil:

»Le glej, da ne boš pri-povedi pozabil povedati.«

Steve Bamboo:

THE HEART'S SIGH

Zakaj od mene svoj pogled odvračaš,
ko te sprašujem, darling, every day,
zakaj ljubezni strastne mi ne vračaš?
»I love you,« reci, pa bo vse O. K!

My love, povej, mar nisem pizzicato?
Oh, darling, čuj, nikar se mi ne smeji!
Poglej, maid, to fantastično kravato,
cel ženski akt naslikan je na njej!

Pač stvar okusa! Dobro, kaj pa hlače?
No, malo preširoke so, priznam,
saj veš — sicer bi rabil pomagalice,
nogé bi v hlačnico ne zrinil sam!

Kaj praviš k čevljem? Trinadstropni! Ba'a?
Kje neki, darling! Made in USA!!!
Pa suknjic in ramena? Kakšna vata!
Atleško sem razvit, širok za dva!

Zato, my darling, kiss me, da bom srečen
news inspirations moji muzi daj
in žvižgal ti ljubezni sing bom večer!
Če nočeš — pojdi k vragu! Darling! By!

PRIZNANJE

»Obtoženi Niccolo Senza-pane, zakaj ste pravzaprav ubili sosedo in njene otroke?«

»Veste, ko je pa stara Marina, ki bere časopise, rekla, da je zadnjič nekdo dobil za takšno delo popolnoma nov klub in to celo od samega papeža!«

VERJEL JE...

V Moskvi so te dni komaj ujeli bolnika, ki jo je v sami srajci pobrisal iz bolnice na ulico. Ko so ga spravili na varno in ga vprašali, zakaj je pobegnil, je dejal:

— Bil sem že na operacijski mizi, ko sem zvedel, da je zdravnik, ki bi me moral operirati, Žid...

Končno so le ugotovili, da je mož pobegnil iz umobolnice.

OH, TE MORAVE!

Ob 5,50 zjutraj. Trije mošje čakajo pred trafikom, da se odpre. Mrz je, nekdo si prižge cigareto in pri tem zamrma:

— Ja, ja, pa so le sarajevske Morave najboljše! —

Takoj nato se oglasi drugi:

— Oprostite, najboljše so Morave iz Niša.

Takoj sta v ognju, ta za sarajevske, oni za niške.

— Kaj pa vi pravite? — vprašata tretjega.

Ta odgovori brez pomisleka:

»Ne vem, kaj bi rekli!«

»Serajlija« brž potegne cigareto iz žepa, jo ponudi tretjemu in mu jo prižge. Ta potegne dim vase in že kašlja, kakor da bi se hotel zadušiti.

— No, kaj sem rekel — pravi »Nišlija« — sedaj pa poizkusite mojo!

Možakar mirno potegne dim tudi iz ponudene niške. Sedaj je zakašljaj še huje.

— Kakšen kadilec pa ste vi? — vpraša zaničljivo »Nišlija«.

— Saj sploh nisem! — odvrne mirno možak. — Rad bi kupil samo tri znamke za pisma!

SLIKAR IN KRAVA

Slikar reče kmečkemu fantku:

— Vprašaj očeta, če smem naslikati vašo kravo.

Deček se kmalu vrne:

— Oče je rekel, da lahko, mati pa pravi, da je krava že deset let rjava in naj kar taka ostane.

Po burovanju

— Hik, ti, bruc major, mene pa ni treba izpraševati! Sem že stara bajta.

— Na, servas kšeft, majne libe frau Kliček! To homas jec, te kongurenc! Ste že čuli?

— Obana! Kongurenc! Oba gens! Gi te?

— Zo holt, Včeraj, nemlih, hotma ksokt, ta her Kaus, hota ksokt, se, frau Muršec, hobe ka ongst net, hota ksokt, fon vegn da kongurenc. Noter v lublanskem Pavlihati, hota ksokt, majno glih tak dve puzn-frajdinen, hota ksokt, ta tamian, vira ir cvoa, hota ksokt und hota gloht, vira nariša!

— Obagens, obagens, mit zora pledn kšis! Tisto sem jas tudi vidla, hotma jo ta Franci cagt! Azo z Marpuka san te cvoa net! Morebiti san te kinezis, oda bos — te bazi net! Oba z Marpuka san te net, majne libe! Tisto, bos te redn, je lahko vse, kaj čete, oba kan marpuka kuhitajč is tes net, kens ma glaubn!

— Na zo bos, te pa to ja ni nobena kongurenc, tes is prej ena čisto gmajn erape-lajdigunga!

— Na kloar, štimit, vi kšosn! Bon šo ana vül, nam kongurenc delat, mora paš najprej ornk kuhitajč znat, te mah verma oba zegn, göl?

— Pa kaj, net nur tes! Hota ja, cuglahj vse te druge Marpurgare za kuhitajč, čare kmoht, tes halodri, denksn ina nur, zo a švajnaraj! Zo losma zi net, göl? Ceglih obvol nas je malo, pa smo zato mi bol cht, majnarzöl!

ČAJ Z LIMONO

Veste, koliko je to: en promil limone? Nikar ne računajte! Pojdite v neko mariborsko kavarno (ne bomo povedali v katero, da ji ne napravimo preveč prometa!) in naročite si čaj z limono. Tisto, kar vam prinesejo poleg čaja, je en promil limone...

ČEZ ULICO DINAR CENEJE

Ko sem bil fantiček star sedem let, me je očka večkrat poslal v tisto gostilno po vino, kjer je na vratih pisalo: »Čez ulico en dinar ceneje!«. Točno na drugi strani ceste je bila tudi gostilna in tako sem se vedstila no čudil norcu, ki dela za konkurenc reklamo.

Danes sem sam očka. Imam punčko — sladkosnedo. Po kosilu hodi po torte v slaščičarno mariborske Kinokavarne. Tam pa je »čez ulico dva dinarja dražje«. Zaračunajo ti namreč tudi ovojni papir in delajo s tem ostalim slaščičarjem tudi reklamo, saj drugod teh izdatkov ne nartijo kupcu.

Fičafajev Tuncck:

»CIRCULUS VITIOSUS«

(ali »Začarani krog treh prizadetih, brez pravega konca«)

TRAGEDIJA V TREH DEJANJH

Nastopajo:

Kupec (tragični junak),
Trgovina (preganjana nedolžnost),
Industrija (nerazumljiva veličina),
Deus ex machina k. g. — ne nastopa, čeprav ga vsi čakajo.

I. DEJANJE

Kupec (pride v trgovino, hoče kupiti blago, pa ne najde nič primernega): »Ali

je to vsa zaloga, ki jo imate? Nimate večje izbire? Kaj novega, modernega?«

Trgovina (zavije oči proti nebu): »Dragi kupec — kar dobimo od Industrije, to pa prodajamo!«

Kupec (razočaran): »Mi je žal! Potem pa ne bom ničesar kupil!« (Gre.)

II. DEJANJE

Industrija (pride k Trgovini — da, tako daleč smo že): »Kupite blago pri meni! Imam mnogo novih

artiklov, veliko izbiro, naj-novejšo modo!«

Trgovina (zavije oči proti nebu): »Draga Industrija, ne morem kupiti, skladišča imam še polna lanskoletnega blaga. Kupel nočejo kupovati!«

III. DEJANJE

Kupec (pride v trgovino): »Ali imate že kaj novega blaga? Se vedno nič!? Potem pač ne bom kupil!« (Gre.)

(Po želji zastor pade ali pa se stvar začne znova.)

Vi vprašujete - mi odgovarjamo

Na vsesplošno zahtevo naših cenjenih bralcev pričenjamo danes to novo rubriko. V njej bomo odgovarjali na aktualna vprašanja vsem, ki bodo kaj vprašali — ali pa tudi ne!

Vprašanje: Kako to, da cene pomarančam in limonam tako padajo, cene pravi kavi pa tako rastejo?

Odgovor: Ko bo tudi kava gnila, bo cena tudi pri njej padla!

Ljubljanske

(Piše Pepe iz Vodmata)

Ljubljanska je Na-Ma zgraditi hotela palačo, ki mnogo nadstropij bi imela. Da stvar bi ne segla preveč pod oblake, v podjetju skrbele kradljive so srake.

Tako sta med drugimi Olga in Jože gulila iz dneva v dan Na-Mo do kože. Pa družbica je že prišla do palače — sodniške, kjer čakajo zadnji del plače.

Javna je ura zanič, če ne gre! Naše so stale in vendar odšle. Noč jih je vzela in kar brez slovesa menda odšle so po nova kolesa. Če jim ne zboljša zrahljano se zdravje, pa naj zapeljejo jih kar — na Navje.

Ura na Glavnem štacionu v Ljubljani je brez kazalca, predragi zemljani! In tako nanjo ne moreš bit' bud, ker ti nikoli ne kaže — zamud!

JANEZEK JE RADOVEDEN

— Mamica, zakaj so pomaranče rdeče, limone pa rumene?

— Pomaranče so rdeče od sramu, da so tako drage, limone pa rumene od jeze, da jih nihče ne kupi...

ANEKDOTA

Po polnoči. V lokalu je živahno.

Odpro se vrata: nastopi miličnik.

Miličnik (natakarju): »Policijska ura. Izpraznite lovsko sobo! (V njej so imeli zakusko planinci.) Kaj pa ti tukaj v glavni dvorani? Se še ne mislijo dvigniti?«

Natakar: »Pustite jih, slavijo premiero! To so umetniki.«

Miličnik: »Kakšni umetniki! Saj jih poznam: ti so iz gledališča!«

V LJUBLJANSKI KOLODVORSKI RESTAVRACIJI

— Zakaj so pa vaši dva deci tako majhni?

— Da ne bi slučajno zamudili vlaka!

PROFESORSKA

— Pavlič, ne stojte neprestano pri oknu! Če bo potem kdo ven padel in bom vprašal kdo je to, se spet ne bo nihče oglasil!

NOTRANJI GLAS

V bolnišnico pripeljejo človeka, ki govori s trebuhom. Ko ga je zdravnik pregledoval in mu začel trkati na prsi, je bil zelo presenečen, ko se je v bolniku nekdo oglasil: — Naprej!

Laž ima kratke noge

Zastopnik protijudskega kiera: »O, vsemo-gočni, mi nismo krivi!...«

DVE RIBI NA EN MAH

Naši motorni čolni so vnovič zalotili italijanske ribiče, ki so lovili v naših vodah.

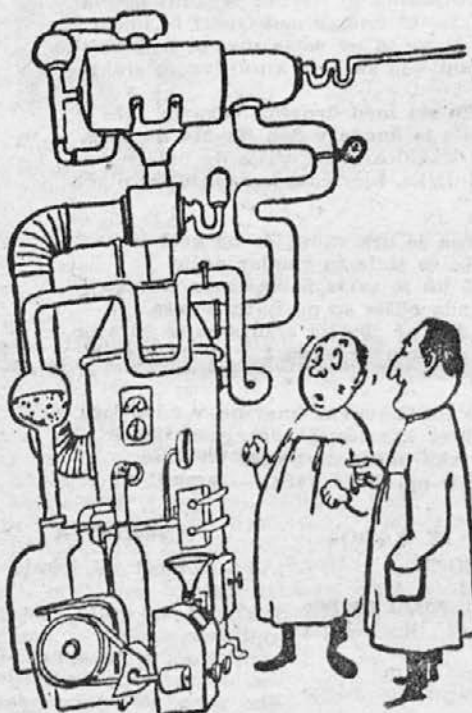

— Scusate, signori partigiani, ko pa nas je riba proti vojni naše viade sem potegnila...

TEHNIKA NAD VSE!

— Tako, vaša šoferska knjižica je v redu. Sedaj pa mi pokažite še vaše lovsko dovoljenje...

— In to je zadnja novost: nalivno pero, ki ga je treba polniti vsakih 25 let!

— Prekrasen izum! Tukaj vržete nemleto kavo vanj, tukaj pa pride že zmleta ven...

Električna kuhinja. Zena: »Daj, možiček, skoči, prosim, v elektrarno po elektroinženirja. Rada bi ti skuhala malo čaja...«

KRITIK

Kot stisnjena in stara prga, brez soka že, plesniva, je glava častiljiva gospoda kritika, ki trga. Ugaja mu nasprotovati in to za vsako ceno! Gre raje z glavo v steno, ko da bi moral kaj priznati!

Tako je hud kot pravi poper! Izraz njegov je strašen! (klobuk pa vedno prašen) Če vsi so: za, je on puč: zoper! O, stisnjena in suha prga, ti nimaš revmatizma, si le od kriticizma bolan, ki venomer te trga!

MAHNISKA

»Revizorja« avtor na srečo je mrtev, sicer bi predstave ljubljanske bil žrtev.

Skovir:

»GLEDALISKEMU KRITIKU« P. K.

Bil športni reporter si za nogomet, dopisnik za plavanje in za košarko. Marljivo si pisal v tednik »Polet«, med poročevalci veljal si za »marko«.

Zapustil si ljubljeno športno igrišče, zdaj poročevalec si za gledališče. Prestrašila Talija se je uboga. Razumem jo dobro: teater ni — žoga.

Kljun:

POSVETOVALNICA
ZA POETE

Če zapojem, da je tema, »luči!« bodo zakričali. Če potožim svojo žalost, »reži se!« me bodo prali.

Če smejim se, bodo rekli: »Manjka mu predvsem resnobe. Ne smeji se konstruktivno, on smeji se le iz zlobe!«

Če pa kdaj podvomim vase, bodo rekli: »omahuje!« Če sem drzen, je njih sodba: »Glej ga, fant si domišljuje!«

Kaj, le kaj mi je početi? Nič, po svoje dalje peti!

Geč:

»SAMARITANU«

Dobrotni mož! Kariera moja te skrbi. (Srce ti za človeka bije.) Socialni mož!

Le praskaj tam, kjer te srbi. (Saj t e b i huda ura bije.) Iskreni mož!

Resnično me hudo skrbi, (ker tvoja muza blede gnije) da človek, ki ti zanj srce gori.

neskončno sit te tvoje pisarije,

ne naveliča se in ne razburi in s tvojo muzo v peči si zakuri!

GLEDALIŠKA

Že pokojni skladatelj in dirigent opere je bil ob svoji petindvajsetletnici dela klican na oder. Publika je navdušeno aplavdirala, dokler se slavljencec ni odločil, da spregovori nekaj besed. Po kratki, mučni tišini je skladatelj in dirigent dejal:

— Presenetili ste me, ne morem in ne morem spregovoriti! Preveč sem navajen le zahrbtnne publike...

EDINI PLEMIC

Neki angleški lord je nekoč pisal pisatelju Shawu: »Pravi plemič je tisti, ki nič ne dela!«

»Vraga!« — mu je odgovoril Shaw. »Na Angleškem delajo moški, delajo ženske, delajo konji, voli, delata ogenj in voda, samo prašič ne dela. Ali je torej ta edini plemič v Angliji?«

SPOMIN

Pisatelj Emil Zola večkrat ni zmozel najemnine za svoje stanovanje v latinski četrti v Parizu. Nekoč ga je gospodinja zopet opomnila:

»Vaš dolg je že prevelik. Nimam ga več kam zapisovati!«

Zola je suho odvrnil: »Gospa, ali ga ne bi mogli obdržati v glavi?«

SLAB KLIENT

Med neko pojedino sedi poleg znamenitega zdravnika mlada dama, ki vse neprestano nadleguje z različnimi vprašanji.

— Oh, povejte mi, dragi doktor, so postvi zdrave? — Mislim, da so, vendar vam tega za gotovo ne morem povedati, zakaj nobena se še ni prišla k meni zdraviti!

Če se naročite na »VEČER«, dobite za 140 dinarjev mesečne naročnine vsak dan dnevnik, vsak petek kot prilogo družinski tednik »7 dni«, vsako sredo pa še »Toti list«!

Kritika - kot bi morala biti...

(Piše Maksl Zdraha)

Ni bolj krivičnih ljudi kot so kritiki, pa naj bo to v katerikoli branži že: literaturi, gledališču, likovni umetnosti ali kje drugje. Prvič že to: vtikajo svoj nos v stvari, ki se jih prav nič ne tičejo, presojajo nekaj, česar niso sami zmožni narediti, in končno, kar je v njihovem značaju posebno grda in nesimpatična poteza: iz tuje nesreče kujejo zaslužek in slavo — zase.

Toda to so le bolj ali manj principialne pripombe. Se mnogo hujši je njihov način. Postavljajo se na nekakšno vzvišeno stališče, kot da bi sami vse znali, čeprav bi bilo prav zanimivo videti, kako bi takle debelušni, plešasti kritik s ploskimi nogami izjavljali kot Romeo Juliji svojo gorečo ljubezen! Ho!

Kar pa je najhujše, pa je njihovo nerazumevanje za umetnika. Zato bi bilo najbolje, če bi kritikov sploh umetnika. Če pa so že, bi naj vsaj ne pisali. Če pa že ne pisajo, bi naj pisali vsaj samo lepe stvari; če pa tudi tega ne morejo, naj upoštevajo vsaj vse tiste momente, ki bi jih moral dobro informirani kritik ob umetniškovi storitvi upoštevati!

Da vidite, to je beseda: dobro informiran kritik! Dobro informiran kritik bi moral napisati pač takšno kritiko, v kateri bi upošteval prav vse momente! Na primer takole:

»V tokratni uprizoritvi 'Kralja na Betajnovi' je igrallec, ki je igral naslovno vlogo, bil vseskozi odličen. Trenutke negotovosti v prizorih, ko bi moral biti najbolj samozavesten kot gospodar Betajnovce, mu pa moramo oprostiti spricho tega, da sta ga prav ta dan terjala krojač in gospodinja in da mu tudi natakav v kavarni ni dal več na kredo! Zato so tudi njegove besede nesrečnemu Maksu: 'Ali veste, kdo sem jaz? Kantor, kralj na Betajnovi!' In kdo ste vi? Izgubljen študent! — premalo prepričevalne, saj je koležu, ki igra Maksu, že tri mesece dolžan tisočaka. Pravzaprav skrajno neuvidevno od avtorja, da zahteva od njega v takšnem položaju tak tekst!

Tudi igralka, ki bi morala v Hani prikazati ponižno, trpinčeno ženo, je bila prav izvrstna, čeprav se ji je skozi to ponižnost poznalo razburjenje zaradi scene doma z možem, ki se ji je upal očitati izdatke za dva nova klobuka in kozuhovinasto jopico, ki jo k dekolteju večerne toaete tako nujno potrebuje!

Prav posebno dober je bil Maks, ki se mu je malo poznalo, da je že ves teden na smrt skregan s Francko oz. z igralko, ki igra Francko, ker je ta začela prav nesramno koketirati z novo angažiranim tenorjem. Zato tudi stavek: 'Odpusti mi, Francka, če sem te grdo goljufal!' — ni mogel zveneti dovolj prepričevalno!

Francka je imela svoj veliki dan — v privatnem življenju namreč! Oboževani tenor ji je vrgel po prvem dejanju iz igralske lože skrivaj poljub na oder, zato se kljub vsem bolečinam zaradi premajhnih čevljev — strašno, kakšne čevlje delajo dandanes: od zunaj velike, od znotraj pa tako majhne! — ni mogla prav poglobiti v Franckino bolečino, ko pravi Maksu: 'Kaj si storil z mano? Zdaj, ko te imam od srca, od srca rada, mi je tako, da bi umrla...!'

Tudi Nina je imela srečen dan — njena vloga ji je odlično ležala in je niti to, da ji je župnik v odmoru pripovedoval tisti sicer tako odlični, toda precej spolzek dovtip, ni moglo popolnoma spraviti iz koncepta, ker se je nehote morala prav nanj spomniti takrat, ko bi naj šla v samostan...

Po vsem tem torej lahko rečemo, da bi predstava lahko uspela mnogo bolje, če bi mene, kot kritika, režiser zadnjič bolj spoštljivo pozdravil. Se od daleč pa se ne more primerjati s tisto predstavo pred leti, ko je bila z menoj v gledališču moja sladka Sonja — no kasneje je osrečila še mnogo drugih mož — in je vso predstavo stiskala svoje ljubko koleno k mojemu, z rožnatimi prstki pa mi mašila vso predstavo v usta bonbone. Da — takrat je to bila izvrstna predstava, še odmori so bili polni vzvišenega razpoloženja...»

DRAGI PRODAJALCI »TOTEGA«

DOPISNICA, ki smo jo objavili v predzadnji številki »Totega«, je bila namenjena Vam! Prosimo Vas, da nam na njej ali pa na običajni poštni dopisnici čimprej sporočite, ali smo Vam poslali v prodajo preveč ali premalo izvodov. Pošne stroške nosimo mi. Tistim redkim med Vami, ki lanskoletnega dolga do 27. januarja t.l. ne bodo poravnali, sporočamo, da jim naslednje številke ne bomo več poslali v prodajo.

Uprava »Totega lista«

DAJ-DAM ali DAJ-DAJ?

(Račun iz Daj-dama ali razvoj matematike)

Istrsko belo liter 120.—
zvišanje trošarine 15.—
Skupno 150.—

SMRTNA STISKA

Tole se je zgodilo nekje na Dolenjskem. Kje — to pa kar sami uganite!

Pritekel je železničar, uslužben na postaji, domov in že na vratih zarjul:

— Hitro ključ od stranišča!

Ko je nekoliko pozneje olajšan prišel v kuhinjo, ga povpraša žena:

— Ali si vzel bolniški dopust?

Mož osuplo zajaja:

— Zakaj?

Žena se začudi:

— Pa nisi menda zaradi male potrebe prišel iz službe domov?! Kaj na postaji nimate stranišča?

Mož se razburi:

— Kdo pravi, da ga nimamo! Ampak naše stranišče je samo za izzemce!

Žena je nekaj časa brez besed, naposled pa le izusti:

— To se pravi, da smo postali turistični kraj?

Mož prikima:

— Najbrž Sicer — čemu bi pa bili potrebni napisi: UOMINI, DONNE?!

KRITICNE LASTNOSTI

— Stejan, ali veš, kakšne lastnosti ima toplota?

— Seveda vem. Toplota telesa krči in jih razteza.

— Dobro. Ali mi znaš navesti kakšen primer?

— Poleti, ko je vroče, so dnevi daljši, pozimi, ko je hladno, pa so krajši.

— Dobro. Se kakšen primer?

— Da. Poleti, ko je bilo vroče, je vajenec v krajevni čevljarski delavnici v Radencih redno prejemal plačo, sedaj, ko je mraz, je pa sploh ne prejema in ostaja ta najbrž kar na toplem v žepu — bližnjega. Na hladnem bi se plača utegnila še prehladiti...

PREMALO IN PREVEČ

— Ali si že slišal, da so zaprli knjigovodjo čevljarskega podjetja v Mokronogu?

— Se ne. Zakaj so ga pa?

— Zato, ker je bil nesposoben!

— In zaradi tega so ga vtaknili v luknjo?! Saj pravim, teror, da, teror...

— Kakšen teror! Saj so zaprli tudi upravnika!

— Hudiča! Kaj je bil tudi nesposoben?

— Kje neki! Ta je pa bil preveč sposoben!

— Kako misliš to: preveč sposoben?

— I, kradel jel!

— Knjigovodja torej ni kradel?

— Saj sem ti vendar rekel, da je bil nesposoben!

— No, in?

— In zato je raje pustil, da je to delo opravil strokovnjak!

Potrošenje je božja mast!

»UUVINA S PREHRAMBENIM BLAGOM«

— Kaj pa čakaš tu že celo uro?
— Saj vidiš, da pada cena pomarančam tako, da jih bom lahko kupila!
— Potem pa še malo počakaj — še niso vse gnile!

Čez deset let

— Lej ga no! Pa so mi rekli, da se je v Ljubljani marsikaj izpremenilo!

Kolumbov prihod v Ameriko

**SOLEA
ZLATOROG**

**BELE IN ZDRAVE
ZOBE DOBIŠ Z
ZLATOROGOVO
ZOBNO PASTO
ŠE LE PŠE BOŠ PA
IMEL Z NOVO
KLOROFILNO PASTO**

**Želiš
MOŠKE PLUTARICE,
KALIFORNIA
ALI PLESNE ČEVLJE?
- VSE TO IZDELUJE
TOVARNA ČEVLJEV
MARIBOR - GREGORČIČEVA 24**

GOSTINČKO PODJ.

Majolika
MARIBOR

**KAJ SI STRILA...?
- NABAVILA NOV, ŠE
BOLJŠI DINGAČ,
KI GA DOBITE V VSEH NAŠIH LOKALIH,
TUDI V OBNOVLJENIH OBRATIH NA PÖBREŽJU IN NOVI VASI**

**... ODKAR POMNIM
PIJEM VEDNO LE
ROGAŠKO
SLATINO**

DOLENJSKI LIST

**NAJBOLJE
VAS OBVEŠČA
O DOGODKIH
DOMA IN PO SVETU**

**DOLENJSKI
list**

OBJAVE • MALI OGLASI

POZIVAJO SE VSI kvalificirani, polkvalificirani in priučeni razpečevalci pasiva, da se morajo vse prošnje za podaljšanje obrtnega dovoljenja za leto 1953 vložiti najkasneje do 1. februarja t. l. na pristojna Združenja prijateljev pasiva. Obenem se opozarjajo, da se bo po navedenem roku vsakega posiljevalca slovenščine, pri katerem se ne bo našlo obrtnega dovoljenja, najstrožje kaznovalo. Obveščajo se od Republiške obrtne zbornice prijateljev pasiva.

OBIŠČITE RAZSTAVO čistokrvnih izložbenih mišk v prostorih »Mesarije« na mariborskem Glavnem trgu. Nadvse zanimiva razstava je zvezana tudi s srečolovom. Mačkam ogled razstave tudi v spremstvu psov ni dovoljen. Pohitite!

VSE OSEBNE UPKOJENCE. ki čakajo na odločbo o prevedbi pokojnine, obveščamo, da bomo odločbe razdelili na dan podpisa premirja v Koreji. — Zavod za socialno zavarovanje, Ljubljana.

STANOVANJA. — Opremljeno stanovanje oddam v dnevno uporabo med 11. uro dopoldan in kosilom (v času, ko iščem duševne tolažbe pri ex-Ortsbauernführerju) kakšni boljši osebi (zaželena izobrazba: vsaj Blockführer). Zglasiti se vsak petek po 11. uri (ko vstane) pri bivši Ortsfrau aus Velika Nedelja.

SLUŽBE. — Usluženca (lahko je tudi upokojenec), ki bi s svojo telesno težo zagiral zalepljen kuvert, išče večje mariborsko podjetje. Plača po telesni teži, funkcijski dodatek. Ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Slabo gumirane«.

ZGUBLJENO. — Na poti iz gostilne do doma sem izgubil ta dan izplačani presežek plače. Poštenega najditelja vljudno naprošam, da mi vrne plašč in klub, presežek plače pa lahko za nagrado obdrži in uporabi na svojem vrtu namesto gnoja. N. N. — »Strojilka«, Majšperk.

Izgubil se je hudó domač pes. Poštenega najditelja naprošamo, naj ga proti visoki nagradi obdrži. — Nova uprava hotela in restavracije »Bellevue«, Ljubljana.

Nekje v bližini Radio-centra Maribor sem izgubil dobro radijsko žarnico. Kdor jo najde, naj jo da nazaj pod značko: »Genialna reparatura«.

PRODAM. — Vzgojiteljske sposobnosti, malo rabljene, z uspehom preizkušene v obliki obnašanja mladine izven šole, prodam po ugodni ceni. Vprašati na osnovni šoli v Slivnici.

RAZNO. — ŽELITE OBOGATITI SVOJE LJUBEZENSKO IZRAZOSLOVJE? Ali se hočete otresti predsodkov, da je ljubezen sladka samo v dvoje? Vas zanimajo strokovni komentarji z vseh področij umetnosti, literature, filma, zunanje politike itd.? Ali želite utrditi svoje živce pri smrcanju, šumenju zavojčkov, hrustanju bonbonov, škripanju stolov? Hočete prodreti v skrivnosti jogljevskega odmiranja čutil? HOČETE? POTEM OBISKUJTE KINOPREDSTAVE MESTNEGA KINA NA JESENICAH!!!!

KINO. — KINO RUSE: »Kralj in Pepelka«. Pravljica o kralju kegljev, ki je imel dva in pol milijona vredno streho nad seboj in o sirotici »Svobodi«. ki prosi milodare. Za kegljače neprimerna. — KINO MAREZA, Maribor: »Kupite srečke!« Duhovita komedija o prodaji srečk, ki dejansko niso bile srečke. Zrebanje dva dni pred napovedanim datumom po sistemu: Kdor izvleče številko, ta dobi! Film tonlo priporočamo vsem, ki niso kupili srečk. — KINO MARIBOR: »Mercedesijada«. V glavni vlogi Pepe Odkjerkoliže, snematelj Felicijan Dreta, ton Pohojen Mačjirep. Film je bil predvajan že v mnogih krajih Slovenije in ga je kritika povsod navdušeno sprejela. Ker kraj dogajanja ni točno označen, je film aktualen povsod!

RAČUNOVODSKO OČETOVSTVO

Tale razgovor sem slišal na neki elektrarni blizu Maribora:

»Ti, Jože, meni se vse zdi, da ima naš koordinator in ostalo administrativno osebje nezakonske otroke!«

»Hudiča! Po čem pa to sodiš?«

»Hm, po nagradah, ki so jih dobili. Vidiš, mi delavci smo dobili samo po 1000 do 2000 dinarjev, oni pa vsi od 5000 dinarjev navzgor. Otroške doklade znašajo 3000 dinarjev, 2000 in 3000 pa znese 5000!«

»Vidiš, jaz si pa nisem znal razložiti tega! Samo, s kom bi jih pa imeli?«

»No, vse kaže, da je oče vseh — računovodstvo, ki je odredilo višino nagrad!«

Mark Twain:

Tragično sorodstvo

Neki philadelphijski meščan je naredil samomor in zapustil naslednjo beležko:

»Oženil sem se z vdovo, ki je imela odraslo hčer. Moj oče se je zaljubil v mojo pastorko in se z njo tudi oženil. Tako je postal moj zet, moja pastorka pa je postala moja mati, ker je bila žena mojega očeta.

Med tem je moja žena rodila sina, ki je postal svak mojega očeta, razen tega pa tudi moj stric kot brat žene mojega očeta. Tudi žena mojega očeta je dobila sina, ki je bil moj brat, pa tudi moj vnuk kot sin moje pastorke.

Iz vsega tega sledi, da je postala moja žena moja stara mati kot mati žene mojega očeta, jaz pa sem bil mož svoje žene in istočasno njen vnuk. Če ima kdo staro mater, je mož njegove stare matere njegov stari oče, to pomeni, da sem bil stari oče samega sebe.»

Skromnost

Ko je potovala slavna francoska igralka Sara Bernhardt po Kaliforniji, jo je povsod spremljal propagandni agent Sam Davis, reporter časopisov »Carlson appeal« in »San Francisco examiner«. Bil je izredno prijeten družabnik in Sara Bernhardt ga je tako vzljubila, da ni hotela ves čas potovanja dati intervjuja nobenemu drugemu novinarju. Ko pa se je hotela vrniti v New York in je

vlak že stal na postaji, je igralka objela Sama Davisa in ga poljubila na obe lici in usta:

»Na desno lice za »Carlson appeal«, na levo za »Examiner«, na usta pa za vas!»

»Madame!« je vzkliknil reporter. »Najvljudneje vas moram opozoriti, da zastopam tudi novinarski kongres Associated Press, ki združuje tri sto osemdeset časopisov!«

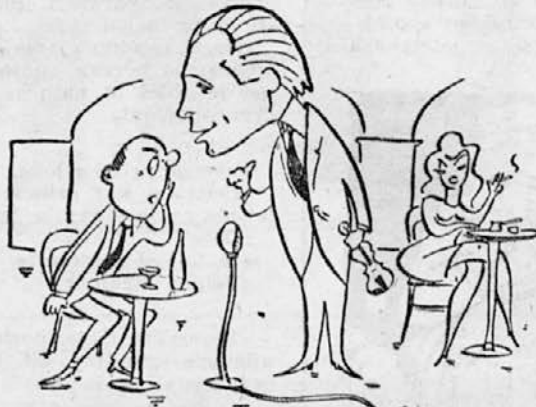
PROFESOR V KAVARNI

— Kaj izvolite piti? — vpraša natakar gosta — profesorja slovenščine.

— Kakor menda vidite, še ničesar! Postavite mi prosim to vprašanje v prihodnjem času!

„Istoria“ jedne ljubavi

(se poje po napevu pesmi: Jej, jej, kaj bo zdej...)

Predragi prijatelj, kaj sedel bi sam:

»Za prijatno damsko društvance znam!«

Na uslugo ti vedno je lepi tenor,
če dnarja imaš dosti in dosti si — nor!

Jej, jej, kaj bo zdej,
kaj bo zdej, kaj bo zdej...

(Sele, ko je bil list dotiskan, smo opazili, da je tiskarski škrat v naslovu zamenjal eno črko. Katera je ta črka, pa prepuščamo vaši bistroumnosti).

HUMOR

— Kakšna je razlika med zamorskim bobnom in odgovornim urednikom?

— ???

— Nobene! Po obeh: tolčejo!

NAPAČEN NASLOV

Neko noč je Balzaca sbitil iz spanja nenaden šum. Pisatelj je ostal miren in zagledal vlomilca, ki je pravkar vlamiljal v njegovo pisalno mizo. Prižgal je svečo in se začel glasno smejati. Vlomilec se je prestrašen zdrznil.

— Vi se čudite, da se tako smejem! — je rekel Balzac. — Pa je zares komično. Vi iščete v temi denar, ki ga jaz že leta in leta ne najdem niti pri sončni svetlobi!

In vlomilec je brez besed izginil.

POGLED

Nekoč so povabili Shawa v Ameriko. Pesnik se ni mogel odločiti za obisk in je povabilo odklonil z besedami:

»Čemu naj bi se vsakdo, ki živi v Londonu, peljal v Združene države? Mene je Amerike strah. Gotovo bi me tam prijeli in zaprli, če bi izrazil kakšen pomislek nad tem, kar pripoveduje sveto pismo. Saj ne tajim, da bi bil mojster v ironiji, ampak zdi se mi, da ne bi mogel prenesti niti pogleda na kip Svobode.

Če verjamete ali ne ...

... DANES JE V HOTELU IN RESTAVRACIJI »BELLEVUE« POPOLNOMA DRUGAČNO VZDUŠJE KOT NEKOČ. NE VERJAMETE? POTEV VAM LAHKO ZAUPAMO: POSTREŽBA JE PRVOVRSTNA, OB IZBRANI PIJAČI IN JEDAČI VAM ŠTIRIKRAT TEDENSKO IGRA ODLIČNA PLESNA GLASBA, PO DOGOVORJENIH CENAH LAHKO PRIREJATE V POSEBNIH RESTAVRACIJSKIH PROSTORIH ČAJANKE ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE. PRAVITE, DA JE V TEM MRAZU PREDALEČ? ZATO IMATE UGODNE TRAMVAJSKE ZVEZE, POT DO HOTELA JE OČIŠČENA IN POSUTA, PROSTORI V NJEM PA PRIJETNO TOPLI!

„BELLEVUE“ POD GOZDOM 12, TELEFON 21-280 LJUBLJANA

ALI — ALI ...

Nekateri klubi v daljših ali krajših presledkih dajejo svojim športnikom »posebne nagrade«, da ne bi kršili amaterskega pravilnika.

Nogometni funkcionar: »Zdaj se odloči: ali vzameš 20.000 dinarjev ali pa zlato uro z verižico?!«

Nogometaš: »Raje vzamem kot posebno nagrado uro z verižico in ostanem amater! Za 20.000 dinarjev mi pa kupite še motor.«

RAZGLAS

Vsa Slovenija je v mrzlični paniki. Natečaja za čeločitev lanskoletnega najboljšega športnika na svetu se je doslej udeležilo več tisoč bralcev. Najeli smo dvajset strojepisk in petnajst matematikov, ki ugotavljajo rezultate. Stave bralcev »TOTEGA LISTA« so že dosegle milijonske zneske. Največ glasov je doslej dobil bivši član ljubljanskega »Železničarja« Stimac. V prihodnji številki bomo objavili končne rezultate.

Brencelj:

»KAPRANJE«

(Po Prešernu)

Drugo te društvo ulovilo je v mreže,
»boljše pogoje« pri njem zdaj imaš;
zdaj vsaj »ljubezen« te k treningu veže,
stalno z denarci v žepu zvonkljaš!

Sršen:

ZALJUBLJENI GOLMAN

(Po Prešernu)

Da ne smem, si ukazala,
žoge nikdar uloviti;
zvedla deklica si zala,
kako znam pokoren bit'.

Moram da, si ukazala,
žogo vsako izpustiti!
zvedla deklica si zala,
kako znam zaljubljen bit'.

Moram da, si ukazala,
klub svoj lastni zatajiti!
zvedla deklica si zala,
kako znam poslušen bit'.

Za svoj klub si trepetala:
tekme te ne sme zgubiti!
Nič ne boj se, ljuba zala,
tebi znam uslužen bit'!

Golman je pač žrtev smole,
meni se mudi ljubiti!
Vrag pocitraj avtogole,
če spustim jih — imam
profit!

IZ TUJEGA IN DOMAČEGA LOGA

»Ko se je torej čoln prevrnil,« je vprašala mati, »ste je on naglo objel...«
»Ne, nasprotno, mama,« je odgovorila hčerka, »najprej me je objel in nato se je prevrnil čoln!«

Peter je prišel z lova.
»Peter, si kaj prinesel z lova?« ga je vprašala žena.
»Da!
»In kaj si prinesel?«
»Veliko lakot!«

»Tovarišica Olga, poslednjič vas vprašam, ali hočete postati moja žena?«
»Dobro, pa bom, samo da se že enkrat konča to večno vpraševanje...«

»Poslušajte, vaš pes me je ugriznil! Zahtevam zadostženje!«
»Prav, pa ga še vi ugriznite!«

Rodbinski album s slikami je lepa stvar. Le obrazložitev so včasih težavne:
»To je torej prva žena mojega prvega moža — in to je tretja žena mojega drugega moža — in to je drugi mož prve žene mojega tretjega moža — in to je drugi mož tretje žene mojega sedanjega moža...«

»Kako to, da nosiš tako eleganten plašč in lep klubuk, pri tem pa imaš stare in raztrgane hlače?«
»Ali mi lahko ti svetuješ kakšno kavarno, kjer bi lahko človek zamenjal še hlače?«

Na posredovalnico za delo pride upravnik menze. Besno meče pogled naokrog.
»Ali ste nam vi priporočili za menzo kuharico Ano? Da? Takoj z menoj! Jest!«

PAPEŽ IN CIRKUS

Papež je pred časom sprejel v posebno avdienco 300 članov nekega potujočega cirkusa, ki že dalj časa gostuje v Rimu. Lastniku cirkusa, nekemu Emilu Wakerju, pa je podelil celo odlikovanje Lateranskega križa I. stopnje v zlatu. Ali je to bilo iz posebnih simpatij do cirkusa ali kakšnih drugih razlogov, še ni jasno...

OTROCI IN VOLITVE

Pri zadnjih italijanskih volitvah so se zelo trudili, da bi spravili volivce na volišča. Po vseh mestih so razobesili velike plakate, na katerih je bilo razen naslikanih otrok tudi izradno duhovito besedilo.
»... in če očka ta namica ne bosta šla volit, bomo mi lutali v postelje!«

— Toda, Anton!

PREDLOG

Združenje klubšev predlaga naslednje spremembe in popravke v Slovenskem pravopisu:

Prepove naj se uporaba naslednjih besed: izguba, poraz, kompromis, neodločen, pasti (n. pr. na dno lestvice), leteti (n. pr. iz lige), fuzija (n. pr. z drugim klubom), fair (n. pr. igra), nežno (n. pr. igrati) in dostojno (n. pr. kibicirati).

S črtanjem teh besed iz slovarja bi klubško gibanje, ki deluje za procvit športa, zelo pridobilo.

NARAVNO

»Oprostite, tovariš natakar, koliko časa pa ste že tukaj?«

»Osem dni.«

»Sele osem dni! Potem pa niste tisti, pri katerem sem naročil kosilo!«

Komponist na potovanju.

IZ URADA

V opoldanskem odmoru piše strojepiska privatno pismo. Ravnatelj je radoveden, kaj piše. Zato se ji počasi priplazi za hrbet in gleda v pismo. Tajnica pa piše mirno dalje.

»Rada bi ti o tem še marsikaj napisala, vendar stoj za mojim hrbtom ravnatelj in gleda v pismo.«

V tem pa se ravnatelj razburi:

»Saj ni res, niti besedice nisem prebral!«

FILMSKA GLASBA V RADIU »237.1«

1951: »Ples na vodi«
1952: »Fant s trobent«
1953: »Ples na vodi« in »Fant s trobent«
1954: »Fant s trobent« in »Ples na vodi«
1955: »Ples s trobent« in »Fant na vodi«
1956: »Fant na vodi« in »Ples s trobent«
1960: kot v prejšnjem desetletju, ne da bi se zvišala radijska naročnina.

SAMO ZA NAJMLAJŠE

»Pomaga, mi vendar, Pavel! Markec je dejal, da mi bo pokazal, kaj je to »Nelson«, pa sem mislila, da je to kaj v njegovi šolski zgodovinski knjigi!«

»Dragi prijatelj doktor, ves dopoldan sem mu dopovedovala, da ste frizer. Ostalo pa, prosim vas, opravite sami...«